

профілю, твірним елементом якого була дуга, а сама система вписувалась у півколо.

Література

1. Подъяпольский С.С. Реставрация памятников архитектуры: уч.пос. для вузов / С.С. Подъяпольский, Г.Б. Бессонов, Л.А. Беляев, Т.М. Постникова. – М.: Стройиздат / АСВ, 2000. – 288 с.
2. Александровъ П. Кровельное дѣло. Краткое руководство по устройству стропиль и крыть различныхъ системъ. – С.-Пб.: Изданіе книжнаго склада А.Ф. Суховой, 1910. – 40 с.
3. Пономарев В.А. Архитектурное проектирование: учебник для вузов / В.А. Пономарев. – М.: Архитектура-С, 2008. – 736 с.
4. Дементьев. Плотничное искусство [репринт: Плонтничное искусство, изложенное полковником Дементьевым. – С. – Петербург, 1855]. – СПб., 2009. – 60 с.

УДК 72.035 (477.74)

Старунова А. Л.

Одеська державна академія будівництва та архітектури

ВОРОНЦОВСЬКИЙ ПАЛАЦ – КУЛЬТУРНО-ІСТОРИЧНА ПАМ'ЯТКА ОДЕСИ

Будівля палацу була споруджена у 1824-1827 рр. як резиденція губернатора Новоросійського краю Михайла Семеновича Воронцова за проектом і під керівництвом архітектора Ф. К. Боффо.

Ним же створено в Одесі більш, ніж 50 будівель, але цей палац приніс йому найбільше визнання.

Палац був побудований в стилі ампір. Його багаті зали для гостей з позолоченою витонченою ліпниною, кришталевими люстрами і незвичайним паркетом вражали своїм дизайном і красою, у всьому почувався смак і витончена елегантність. Очевидці відзначали, що за обробкою і орнаментами

Воронцовський палац перевершував італійські палаці. У палаці був турецький кабінет, кімната манускриптів, китайський кабінет княгині Єлизавети Ксаверіївни, напівциркульна кімната з видом на море, більярдна, балкон, зимовий сад.

Проект палацу був замовлений архітектору Францу Боффо, який побудував Потьомкінські сходи і багато культурних шедеврів Одеси.

Маєток у суворому стилі ампіру, велична колонада, поставлена перед будівлею на краю схилу, мармуровий фонтан поряд з нею, напівкругла будівля, флігель для гостей, сад, відгороджений від бульвару незвичайною огорожею, відлітою в Петербурзі, – всім цим пишалися сучасники, які поважали Воронцових.

Воронцов, який отримав в Європі відмінну блискучу освіту, зібрав величезну бібліотеку, якою користувався ще Пушкін, перебуваючи в Одесі.

Саме про книги хвилювався князь, коли у ході Кримської війни 1854 р. відбувалося бомбардування Одеси. В той час газети писали, що сотні ядер залетіло в маєток Воронцова. Але книги були скриті в підземному сховищі і збережені. Пізніше ця бібліотека була передана в Новоросійський університет і відома як «Воронцовський фонд».

Декілька років тому була проведена реконструкція Воронцовського палацу. На великий жаль, не зберігся боковий флігель палацу та чавунна огорожа, що відділяла маєток від бульвару. Статуї левів, перенесені до колонади, колись стояли біля огорожі з боку бульвару, декілька десятиріч тому на іншу сторону балки було перекинуто Тещин міст, що збільшував прогулочний маршрут з Приморського бульвару через Воронцовський палац в бік вулиці Гоголя і бульвару Михайла Жванецького.

Свідком багатьох подій на своєму віку став знаменитий палац. У 1854 році його бомбардувала французька ескадра в період Кримської війни і частково зруйнований у період революції 1917-1920 рр. на ньому стояв кулемет, а у внутрішніх приміщеннях розташувалася Рада народних депутатів і

червоногвардійський штаб. Він пережив Другу світову війну. Були зруйновані Воронцовський фонтан, боковий флігель і червона чавунна огорожа.

До початку ХХ ст. мало що збереглося із внутрішнього інтер'єру.

Зрозуміло, ця пам'ятка історії і архітектури заслуговує на більшу увагу і більш чуйне відношення до нього потомків.

Хочеться вірити, що він відродиться і буде радувати наступні покоління одеситів і гостей міста своєю красою.

Література:

1. Бондаренко Н. І., Вовк Л. В., Горбатюк А. І., Закіпна Г. В., Красножон А. В., Мельниченко Л. О., Розенберг Р. М., Суворова Н. А., Тарасенко О. А., Яворська О. Л. Одесознавство. Навчальний посібник. — Одеса, 2010. — 384 с.
2. Історія Одеси / В. Н. Станко, З. В. Першина, С. Р. Гриневецький [та ін.]. — О.: Друк, 2002. — 558 с.

УДК 72.036

Стакян М.М.

Одесская государственная академия строительства и архитектуры

АРХИТЕКТУРА АР-НУВО В Г.ОДЕССЕ

Среди многочисленных проблем архитектурной науки одной из важнейших является проблема научно-обоснованного подхода к сохранению архитектурно-исторической среды, которая требует восстановления и сохранения эстетических, художественных и архитектурных качеств стиля, как одного из градообразующих факторов. Характер развития архитектуры исторического центра г.Одессы в ретроспективе архитектуры Украины в значительной степени определяется объектами, выполненными в стиле Ар-Нуво. Сохранение архитектурно-исторической идентичности города является, на современном этапе, фактором туристической привлекательности.